

THIÊN CHÚA MẶC CHO TÔI ƠN CỨU ĐỘ, CHÒANG CHO TÔI ĐỨC CHÍNH TRỰC CÔNG MINH!

... Cô Provence Payen 22 tuổi hiện là nữ sinh năm thứ tư tại trường Hàng Hải. Cô đã lãnh bí tích Thêm Sức hôm thứ bảy 7-6-2014 Vọng Lễ Hiện Xuống tại Nhà Thờ Chính Tòa Marseille miền Nam nước Pháp. Xin nhường lời cho cô nói về cuộc sống di động trên biển cả và cách thức diễn tả Đức Tin trong môi trường nghề nghiệp.

Tôi sinh trưởng tại thành phố Lyon nhưng lại có duyên nợ với Marseille. Chuyển du thuyền đầu tiên tôi thực hiện năm lên 10 tuổi. Đó là chuyến đi Thổ-nhĩ-kỳ và Hy-lạp cùng với chú tôi. Lớn lên tôi có dịp sang Đức, Thụy-sỹ và Nga. Do đó tôi thấm nhiễm ước mơ di chuyển, thích du hành và tính độc lập.

Mãn bậc trung học tôi muốn chọn một nghề có tính chất "lưu động" nên ban đầu nghĩ đến ngành Hàng Không. Thế rồi tôi ghi danh tham dự cuộc thi tuyển lựa vào trường Hàng Hải. Thật ra tôi chỉ muốn thử xem nó như thế nào vì không rõ cho lắm, như phần đông các học sinh khác. Tôi chỉ muốn du hành. Không ngờ tôi được chọn. Tôi là một trong 8 nữ sinh trên tổng số 120 học sinh trúng tuyển.

Tôi trải qua một thời gian thụ huấn nghiêm chỉnh, kể cả được đào tạo quân sự trong năm thứ hai và 15 ngày trên biển cả với chiếc hàng-không mẫu-hạm Charles-de-Gaulle. Đúng là thao luyện! Nền huấn luyện này mở đường cho cuộc du hành trên đủ các loại thuyền khác nhau.

Thường thường trên các tàu buôn tôi là phụ nữ duy nhất trong thủy thủ đoàn gồm khoảng 20 người. Nhưng không có vấn đề gì cả. Các sĩ quan cư xử với tôi như một đồng nghiệp đồng quyền. Thế nhưng cuộc sống trên tàu không chỉ có toàn màu hồng! Phải sống cạnh nhau 24 tiếng trên 24 tiếng, 7 ngày trên 7 ngày đâu có luôn luôn dễ dàng, nhất là trong những chuyến đi dài hạn, như tại Anntarctique chẳng hạn, kéo dài ròng rã 4 tháng không một lần cập bến. Nhưng đây cũng là cơ hội tốt để khám phá chính mình và khám phá người khác.

Trong những thời điểm xa gia đình, xa bạn hữu, ra khỏi môi trường thường nhật và sống trong một thế giới thu hẹp nơi chúng tôi gặp gỡ đủ thứ người với những chân trời khác nhau, cũng là những thời điểm chúng tôi tự chất vấn về nhiều đề tài trên cả hai bình diện văn hóa và thiêng liêng. Khi tôi có phiên trực với một sĩ quan từ nửa đêm cho đến 4 giờ sáng, chúng tôi thường thảo luận, trao đổi và tới một lúc nào đó thì câu chuyện chạm đến các vấn đề có tính cách riêng tư như tôn giáo, Đức Tin chẳng hạn. Đến đây thì cuộc trao đổi trở nên tế nhị và nhiều khe hơn. Đôi khi người ta phải tiếp nhận những nhận xét thật cay-cú và chua-cay! Nhưng không sao hết, bởi vì nhờ thế mà chúng tôi ngỡ ngàng khám phá ra những điểm khác biệt khi đối diện với tha nhân. Chúng tôi học hỏi nhiều điều. Và trong nhiều trường hợp, tư

cách của một tín hữu Công Giáo chân chính thường làm cho những người vô tín ngưỡng hay không có Đức Tin phải suy tư.

Tôi sinh trưởng trong một gia đình Công Giáo và từng theo học tại trường Các Sư Huynh Maristes. Nhưng đến tuổi dậy-thì tôi bỏ rơi hết. Sau đó tôi gia nhập phong trào hướng đạo trong vòng một năm rưỡi, rồi cũng buông xuôi luôn! May mắn thay lúc đến Marseille tôi giao tiếp với Giáo Hội địa phương nhờ văn phòng tuyên úy Công Giáo của trường Hàng Hải. Tôi tích cực tham gia các sinh hoạt của giáo xứ. Cùng với hôn phu Damien chúng tôi hăng say chu toàn các trách nhiệm trao phó. Ngoài ra tôi là trưởng các tráng sinh thuộc phong trào hướng đạo của trường Hàng Hải. Chính vào lúc này mà Đức Tin hồi sinh và thật sự được cắm chặt. Tôi bắt đầu ước muốn đào sâu những lý lẽ khiến tôi tin, bởi vì tôi cảm thấy có trách nhiệm phải huấn luyện Đức Tin cho những hướng đạo sinh trẻ được ủy thác cho tôi. Phong trào hướng đạo nuôi dưỡng tôi và xác tín của người khác hỗ trợ tôi. Năm 2011 tôi ước ao lãnh bí Thêm Sức. Nhưng vì tiết nhịp các chuyến du hành kéo dài không cho phép tôi thực hiện ước nguyện.

Niên khóa 2013-2014 sau 8 tháng lênh đênh trên biển cả tôi phải dừng lại nơi đất liền trong 5 tháng thể theo yêu cầu của hãng Hàng Hải. Thật tuyệt diệu. Tôi vui mừng reo lên: "Đây là thời điểm thuận tiện!"

Một nhóm các người tháp tùng được một phó tế của Sứ Vụ Biển Cả điều động đã thành hình giữa lòng Văn Phòng Tuyên Úy của trường Hàng Hải. Tôi gia nhập nhóm các dự tòng để tham dự các buổi tối chuẩn bị lãnh các bí tích.

Nếu tôi xin lãnh bí tích Thêm Sức thì đó là để khẳng định điều tôi tin và để lãnh sức mạnh của Đức Chúa Thánh Thần hầu có thể tiến bước trong tư cách tín hữu Công Giáo chân chính .. Bởi vì thật không dễ chút nào khi phải sống Đức Tin mà không được lãnh các bí tích trong những tháng ngày lênh đênh trên biển cả. Ngoài ra đây là một lộ trình thêm vào để cùng với hôn phu Damien chúng tôi chuẩn bị tiến đến ngày lãnh bí tích Hôn Phối.

Vào buổi tối ngày chịu phép Thêm Sức, tôi cảm nhận một hoàn tất nhưng cùng lúc cũng là một sai đi thi hành sứ vụ. Thật vậy, với bí tích Hôn Phối, chúng tôi sẽ được sai đi như đôi vợ chồng để tham gia vào đời sống của Giáo Hội.

... "Tôi mừng rỡ muôn phần nhờ Đức Chúa, nhờ THIÊN CHÚA tôi thờ, tôi hớn hờ biết bao! Vì Người mặc cho tôi hồng ân cứu độ, choàng cho tôi đức chính trực công minh, như chú rể chỉnh tề khăn áo, tựa cô dâu lộng lẫy điểm trang. Như đất đai làm đâm chồi nảy lộc, như vườn tược cho nở hạt sinh mầm, THIÊN CHÚA là Chúa Thượng cũng sẽ làm trở hoa công chính, làm trở vang lời ca ngợi trước mặt muôn dân" (Isaia 61,10-11).

("Église à Marseille", Le Mensuel Du Diocèse De Marseille", No 9, Octobre 2014, trang 12)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt